

DESET VREDNOT VERE IN LUČI ZA NAŠ ČAS

Kaj je bistveno za Veru in luč za našo družbo danes in za našo sodobno zahodno kulturo?

V tretjem svetu sem videl potrebo po pomoči osebam, ki se težko učijo in njihovim staršem. Zato je Vera in luč zelo pomembna za osebe v tem delu sveta. Tukaj v Evropi je za te potrebe poskrbela šola in druge inštitucije, zdravniška pomoč in pomoč staršev. Kaj lahko torej Vera in luč še stori zanje na tej stopnji?

V tretjem svetu sem videl, da verska pobuda Vere in luči tem ljudem mnogo pomeni. V Evropi pa, nasprotno, je sekularizacija in vemo, da je organizirana vera v krizi: mnogih več ne zanima.

Kakšno je torej mesto Vere in luči v tej situaciji? Ali nima za zahodni svet nobenega pomena več?

Rad bi vam predstavil odgovor, ki sem ga videl. Da, zahodna kultura nas še potrebuje. Vera in luč še lahko nagovarja srca naših sodobnikov s svojim sporočilom in jih privlači. Ljudi se še vedno dotakne z bogastvom, ki ga imamo kot skriti zaklad. Kliče našo preroško vnemo in naše misijonsko zaupanje, da oznanjamo sporočilo upanja okrog sebe. V obubožanih srcih naših bratov in sester je še vedno hrepenenje, ki ga lahko zadovolji Vera in luč.

Z vami bi rad govoril o tem bogastvu s premišljevanjem o vrednotah Vere in luči, ki jo tako dobro poznamo, in ki je v nevarnosti, da izgine v zahodnem svetu na začetku 21. stoletja.

Predstavil vam bom deset vrednot, vendar bi bil srečen, če jih vi lahko najdete več, kot tudi primere vaših izkušenj za podporo.

1. Prva vrednota je vrednota skupnosti.

V naši moderni družbi je toliko osamljenosti in strahu, toliko izključevanja in nasprotovanja, posebno v naših velemestih, kjer je mnogo priseljencev brez korenin.

Pri Veri in luči je drugi dobrodošel zaradi svoje drugačnosti. Pri Veri in luči vemo, da smo vsi ogroženi in imamo globoko potrebo po biti sprejet brez razlikovanja. In pri Veri in luči nikdar nismo sami. Tukaj tudi živimo ekumenizem, kar pomeni, da nas razlike v veri ne ločujejo. Živimo kot je molil Jezus: » Da bi bili eno«. (Jn 17:21).

Naše poslanstvo v tem svetu je, da smo znamenje vključitve, da bodo ljudje lahko rekli kot so rekli pogani o prvih kristjanih: » Glejte, kako se ljubijo med seboj.«

Primer:

2. Druga vrednota je vrednota srca

Naš svet je zgrajen na vrednoti razumnosti. Razumnost je vir pristranosti in občutek premoči, ki druge spreminja v premagance. Pri Veri in luči je srce tisto, ki vpliva na razmerja in združuje srca. Srce kriči: » Ali me ljubiš četudi nisem razumen?« Srce odkriva lepoto tam, kjer bi glava kritizirala. Srce je središče sočutja. To je so-čutje, ki nas uči kako »trpimo z«. Uči celo nas, kako imeti sočutje do samega sebe in kako živeti razbitost z vedrino.

Naše poslanstvo v svetu naj bo - kot to uresničujemo v Veri in luči – dajati prednost slabotnim, nizkim, razklanim in kako iskati njihovo družbo. V javnosti bomo ljubeče govorili o pomembnosti naših prikrajsanih (prizadetih) prijateljev. To bo sporočilo, ki ga bo svet spoznal.

Primer:

3. Tretja vrednota je vrednota spontanosti in verodostojnosti

Okrog nas in v nas samih odkrivamo strah, da ne bomo sprejeti in stalen napor, da skrijemo kaj smo in kar želimo. Tukaj je mnogo negotovosti in hinavščine. Toliko mask se nosi vsepovsod. Naš svet je poln laži, ponarejenosti in izdaj.

V Veri in luči vidimo, kako so odrinjeni ganjeni zaradi naše spontanosti in preprostosti. Nam se ni treba pretvarjati: vemo, da smo vsi enaki in enako ranljivi. Zato se učimo, kako sprejemati drug drugega. Kakšno olajšanje!

Naše poslanstvo je približati se vsaki osebi z odprtim pogledom, brez strahu obrambe, z veliko čistostjo srca. To nas bo naredilo za opazne, drugačne poslance miru, predstavnike bolj človeških odnosov.

Primer:

4. Četrta vrednota je vrednota praznovanja.

Zahod živi v svetu deloholikov. Ljudje ves čas hitijo. Domov prihajajo pozno, nimajo časa za svoje družine, za kosila v miru, da bi čas preživeli skupaj. Vera in luč je majhno pribežališče za praznovanje. Igramo se, pojemo, plešemo, počenjamo neumnosti, da izrazimo čustva svojega srca. Potrjujemo Jezusove besede, ko primerja božje kraljestvo z gostijo.

Naše poslanstvo v svetu je, da smo spontani (neposredni) in izvirni, da razvijamo smisel za humor, ki relativizira tisto, kar se nam v življenju dogaja. To bo šokiralo tiste, ki nas srečujejo. To bo odprlo oči Cerkvi, ki potrebuje bolj veselo liturgijo z manj slovesnosti.

Primer:

5. Peta vrednota je vrednota domačnosti s trpljenjem in bolečino

Zahodni svet je zasvojen z iskanjem zabave in razkošnosti. Zakoni gredo narazen zaradi egoizma. Evtanazija ponuja lahek izhod iz trpljenja. Mladi imajo dovolj denarja, da si kupijo karkoli poželijo. Napor za discipliniranje samega sebe manjka in ljudje izgubljajo moralno hrbtenico. Ezoterične religije so v modi, ker obljublajo takojšnjo srečo. Ni več potrpljenja in samožrtvovanja.

Pri Veri in luči ne bežimo od trpljenja. Vemo, kako živeti z njim, ko je neozdravljivo. Kljub vsemu zaupamo v Boga. Živimo »biti z« namesto »delati za« in čudežno smo skupnosti, ki izstopamo zaradi veselja.

Naše poslanstvo v svetu je naše »biti s« tistimi, ki trpijo, kot smo videli zgoraj.

Primer:

6. Šesta vrednota je vrednota telesa in njegova svetost.

Danes je telo postalo objekt, ki se ga obravnava kot takega. Manipulira se medicinsko, razkazuje, spolno onečašča kot splošna praksa v družbi. Pri Veri in luči ga odkrivamo kot bivališče duše, kakor koli že je telo prizadeto. Jezus nas uči, da drug drugemu umijemo noge, ne glede na to, kako umazane so, kot znamenje spoštovanja. Njegove lastne rane ga ne naredijo manj plemenitega ali manj velikega; ravno nasprotno. Pri Veri in luči gledamo preko grdote in vidimo lepoto.

Naše poslanstvo v svetu naj bo dobrota, ki se izraža z očmi, rokami, vsem obnašanjem; to so najbolj zgovorni poslanci telesa. In rekli bodo drugim: » Vi ste dragoceni in vi ste sveti v vaših telesih.«

Primer:

7. Sedma vrednota je vrednota skrbi za dušo.

Naš svet ne daje hrane našim dušam. Izkušnja niso dovoljena zaradi množine vtisov. Kvaliteta naše informacije je tako umetna kot naši oglasi. Mnogo ljudi se je odtujilo svoji Cerkvi, kjer so našli hrano.

Pri Veri in luči so naša srečanja hranjena z mesečnimi smernicami. Naš četrti čas ali čas prijateljstva nas odvrne od sebičnih rutin in odpre naša srca za izkušnjo ljubezni. Umik in poletni tabori so priložnost za spremembo srca. Prijateljstvo je osnovna karizma Vere in luči.

Naše poslanstvo v svetu je, da izkoristimo priložnosti za premišljevanje in delitev. To bo spremenilo kvaliteto naše konverzacije in izzvalo naše sogovornike. Prijateljstvo bo privilegirano vozilo poglobitve.

Primer:

8. Osmo vrednota je vrednota nežnosti.

Človeška razmerja običajno temeljijo na sposobnosti preživetja najbolj pripravljenih. Ljudje gredo na delo z mislijo na rivalstvo in ljubosumnost. V družinah člani gledajo, kaj lahko potegnejo iz skupnega bivanja, ne pa, kaj lahko oni doprinesejo. Drug drugemu smo volkovi, kot so vedeli že stari Rimljani.

Ena od posebnih kvalitete življenja Vere in luči in življenja z ranjenimi osebami na splošno je vzdušje nežnosti. Nežnost pomeni pozornost, in prijaznost, in skrbnost, in naklonjenost. Vse to se združi v besedi prijateljstvo. Jezus je velik vzor prijateljstva. Bil je prijatelj grešnikov in pobiralcev davkov (Mt 11: 18-19). Rekel nam je: »Učite se od mene, ki sem krotak in ponižnega srca.« (Mt 11:29).

Naše poslanstvo je biti krotak v odnosu do ljudi (Mt 5:4), biti sočuten (Mt 5:7), biti miroljuben (Mt 5:9), vse troje so lastnosti osmih blagrov. To nas bo naredilo čudne v tem trdem svetu, vendar je ravno to tisto, kar nas naredi tako prijetne.

Primer:

9. Deveta vrednota je vrednota zaupanja v Boga

Danes življenja ne razumemo več kot čudeža. Svet se zdi obvladljiv. Smrt je konec vsega in česar ne dosežeš do konca, je razočaranje. Globoka žalost nas preveva, ki jo ljudje hočejo s prikriivanjem na vsak način pozabiti.

Pri Veri in luči je naše veselje sad naše vere, da je Bog še tu. Naša bližina do Jezusa , ki zaupa v Očeta, je sijoča luč v temi. Življenje še vedno pomeni: je del razširitve božjega kraljestva.

Naše poslanstvo svetu je naš notranji mir sredi neprijetne teme. Jezusovo molitev na vrtu Getsemani bomo spremenili v našo lastno molitev, ki je molitev vdanosti, molitev Vere in luči: » Abba, Oče, ne moja, temveč tvoja volja naj se zgodi.« (Mt 14:36). Bomo glavna opora poguma in moči drugim. In to jih bo spremenilo.

Primer:

10. Deseta vrednota je razodetje Jezusa svetu

Zanimivo je, koliko knjig izide danes o Jezusu. Res ne vidimo v svetu velikega navala za izvrševanje sporočila njegovega življenja. V glavnem je slika precej nasprotna in neopogumljajoča. Toda ali svet ne čaka na njegov prihod?

Pri Veri in luči je prevladujoča poteza: usmerjenost k Jezusu. V mesečnih smernicah je vedno uvod k evangeliju.

Obdelamo ga pri delitvi in z mimiko. Evharistično praznovanje je višek v skupnosti. Molitev je nerazdelen del mesečnega srečanja. Mi verjamemo, da je »Jezus luč sveta.« (Jn 8:12)

Končno je naše poslanstvo, da obdržimo Jezusovo ime in ga omenjamo v sekulariziranem svetu zahoda. In predvsem je naše poslanstvo, da smo podoba njegove prisotnosti, da bomo lahko rekli s sv. Pavlom: »Ne jaz, Jezus živi v meni.« (Gal 2:20)

p. Joseph Larsen

Dravlje, 5.6.2004